

funnet gaa med til en Nedfattelse af ca. 323,000 Kroner, saa at Forskjellen mellem Udvalgets Flertal og Udvalgets Mindretal er omirent 4,400,000 Kroner. Den ærede Ordfører gjorde gjældende, at disse Endringer kunde henføres til 3 forskjellige Klasser. Den første Klasse var egentlige Fortsættelsesarbejder, som nægtedes, fordi de angik Arbejder, der vare paabegyndte provisorisk. Jeg skal hertil bemærke, at Thinget jo isvrigt ved Behandlingen af denne Finantslov har erklæret, at den Omstændighed, at Noget var paabegyndt under indværende Mars provisoriske Finantslov, ikke var nogen afgjort Hindring for, at man kunde gaa ind derpaa, og yderligere vil jeg bemærke, at de fleste af disse Fortsættelsesarbejder, ja, saa godt som alle, netop knytte sig til saadanne Arbejder, der ere paabegyndte i indværende Finantsaar, efter at Folkethinget i Fjor havde nægtet at behandle Finantsloven, og at det jo forsaavidt ikke kan siges, at det er Bevillinger, som fra først af ere blevne nægtede af dette Thing, og som desuagtet ere blevne tagne af Regjeringen. De have for det første egentlig ikke været til Forhandling her i Thinget, forsaavidt som Thinget ikke behandlede Finantsloven i Fjor, og jeg kan derfor ikke se, at der virkelig skulde være afgjørende Grunde for Udvalgets Flertal til nu at nægte Fortsættelse af de paabegyndte Foranstaltninger. Den ærede Ordfører antydede, at dersom disse Foranstaltninger vare paabegyndte, ikke i Henhold til en provisorisk Finantslov, men i Henhold til forventet Tillægsbevilling, saa vilde man være mere tilbøjelig til at give den. Jeg skal dertil bemærke, at efter mit Skjøn ere flere af disse Foranstaltninger netop af den Art, at man kunde have havt Grund til at begynde dem paa forventet Tillægsbevilling. Smidlertid er det klart, at i det Dieblit, der ikke kommer en ordiner Finantslov, saa blive Grændserne mellem Finantslov og forventet Tillægsbevilling mere flydende, og der tages da ret naturligt paa den ene Bevilling, hvad man under andre Forhold maaste vilde have taget paa den anden. Jeg tror derfor ikke, at de anførte Betragtninger virkelig have en saa afgjørende Betydning, at Folkethinget ikke skulde kunne gaa ind paa en Godkendelse af disse Foranstaltninger og altsaa give Bevillinger til deres Fortsættelse.

Om den anden Klasse af Bevillinger erklærede den ærede Ordfører, at de knyttede sig til Befæstningen af Kjøbenhavn, og af den Grund ikke kunde bevilges. Jeg kan ikke godkjende Rigtigheden deraf; der er i Virkeligheden ikke en af de paagjældende Bevillinger, der knytter sig til Kjøbenhavns per-

manente Landbefæstning. Derimod er der et Forslag vedrørende forberedende Arbejder til at muiggjøre en Feltbefæstning, medens de andre Bevillinger knytte sig til Søbefæstningen. Men det gjør en meget væsentlig Forskjel, om Taler er om Bevillinger, der knytte sig til den alt eksisterende, forhaandenværende Søbefæstning, eller om Bevillingen, der sigter til at gennemføre den under Forhandling værende omdebatterede permanente Befæstning af Kjøbenhavn. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Kjøbenhavns permanente Befæstning. Jeg skal kun efter den Anledning, den ærede Ordfører har givet, udtale som min personlige Overbevisning, at den vil være nødvendig til at sikke Danmarks Selvstændighed og Uafhængighed. Naar man har denne Overbevisning, er det en Selvfølge, at det finantsielle Spørgsmaal bliver af mere underordnet Betydning, men jeg har yderligere den Overbevisning, at den ikke er afgjørende finantsielle Betænkkeligheder ved at gaa til en saadan Foranstaltning. Jeg tror, at der finantsielt ikke stilles større Fordringer, end Landet vilde kunne overkomme at bære, naar man har den Overbevisning, at denne Foranstaltning er af afgjørende Betydning for Landet. Men som sagt, det er egentlig ikke det Spørgsmaal, som foreligger, de paagjældende Bevillinger knytte sig nærmest til Søbefæstningen. Jeg skal særlig gjøre opmærksom paa, at netop et Par af de bestridte Bevillinger til denne Foranstaltning kom ind i Fjor under Landsthingets Behandling af Finantsloven, netop fordi man i det andet Thing ikke vilde gaa til Bevillinger, som foregreb Spørgsmaalet om Kjøbenhavns permanente Befæstning, hvorfor man udfød det Forslag, som i denne Henseende fandtes paa Finantslovsforslaget, og ombyttede dem med disse Foranstaltninger, som knytte sig til Søbefæstninger. Jeg kan derfor heller ikke erkjende, at der her skulde være virkelig afgjørende Grunde til, at man ikke skulde gaa ind paa i alt Fald en Del af disse Foranstaltninger. Det maatte da for saa vidt altsaa nærmest bero dels paa de enkelte Foranstaltningers særlige Værdighed og Betydning, dels paa det finantsielle Spørgsmaal, hvad man i saa Henseende kan gaa til. — Den tredje Klasse Endringsforslag nævnedes den ærede Ordfører ikke, jeg opfatter det saaledes, at den omfatter de Endringsforslag, man til Nød kunde fratage, nemlig de Endringsforslag, som angaa Bevillinger, mod hvilke der ikke egentlig i Realiteten er noget Afgjørende at indvende, idet der i Virkeligheden er Tale om nye Bevillinger, der ikke ere præjudicerede ved